

ਅਪੀਲੀ ਅਪਰਾਧੀ

ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਗੁਜਰਾਲ ਅਤੇ ਐਸ.ਸੀ ਮਿੱਤਲ ਜੇ. ਜੇ.

ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਕਮੇਟੀ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ,-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1968 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 231।

27 ਮਈ 1973 ਈ.

ਭੋਜਨ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਕਾਨੂੰਨ (1954 ਦਾ XXXVII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਅਤੇ 16(1) (a) (i) —ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸੈਂਟਰਲ ਫੂਡ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ— ਦੋਸ਼ੀ — ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਰਿਵਰਤਨ —ਕੀ ਉਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਰਾਕ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5.) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸੈਂਟਰਲ ਫੂਡ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ- I ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ 5 ਸਿਰਫ ਕਿਉਂਕਿ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। (ਪਰਾ ੫)

ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲ।

ਰੂਪ ਚੰਦ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ ਵਕੀਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਗੁਜਰਾਲ, ਜੇ.- (1) ਇਹ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵੱਲੋਂ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਦੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ

ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭੋਜਨ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 16(1) (a) (i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਾਰਜ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(2) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 13 ਫਰਵਰੀ 11 ਨੂੰ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਲਬਰਟ ਰੋਡ ਤੋਂ ਸਵੇਰੇ 8.50 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਇੱਕ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਦੁੱਧ ਵਾਲੇ ਦੋ ਭਾਂਡੇ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਗਾਂ ਦਾ ਦੁੱਧ ਵੇਚਣ ਲਈ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ 660 ਮਿਲੀਲੀਟਰ ਵਜ਼ਨ ਵਾਲਾ ਦੁੱਧ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁੱਧ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ। ਹਰੇਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਡਰਾਈ-ਕਲੀਨ ਕੀਤੀ ਬੋਤਲ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਬੋਤਲ ਵਿੱਚ ਫੋਰਮਾਲਿਨ ਦੀਆਂ ਸੋਲਾਂ ਬੂੰਦਾਂ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ- ਇੱਕ ਬੋਤਲ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੀਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੋਤਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। respondent ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਨੂੰ ਫੂਡ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਕਿ ਦੁੱਧ ਨੂੰ ਮਿਲਾਵਟੀ - ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੂਜੀ ਬੋਤਲ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸੈਂਟਰਲ ਫੂਡ ਲੈਬਾਰਟਰੀ, ਕਲਕੱਤਾ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁੱਧ ਵਿੱਚ 3.8 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੁੱਧ ਦੀ ਚਰਬੀ ਅਤੇ 8 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੁੱਧ ਵਿੱਚ ਚਰਬੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਠੋਸ ਪਦਾਰਥ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਮਿਲਾਵਟੀ ਸੀ।

(3) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿਚ ਅੰਤਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ. ਇਹ ਦਲੀਲ ਵਿਦਵਾਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ-

(4) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (1), ਅਤੇ ਤਾਰਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ

ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (2) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(5) ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ i(2) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ • ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਦੁੱਧ ਵਿੱਚ ਦੁੱਧ ਦੀ ਚਰਬੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 4 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੁੱਧ ਦੀ ਚਰਬੀ ਅਤੇ 8.5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੁੱਧ ਦੇ ਠੋਸ ਪਦਾਰਥ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਦੁੱਧ ਵਿੱਚ ਚਰਬੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 4-2 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੁੱਧ ਦੀ ਚਰਬੀ ਅਤੇ 6.4 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਠੋਸ ਪਦਾਰਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੋ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਲਕੱਤੇ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਨਮੂਨਾ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿਚ ਬਹੁਤਾ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿਖੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਨਮੂਨੇ ਦੀ ਬਣਤਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।”

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪ੍ਰਿੰਸਟਮ ਡੌਸ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਆਰਪੀ ਖੋਸਲਾ, ਜੇ., ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਤਮਕ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸਟਮ ਦਾਸ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“13. (1) ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ, ਅਜਿਹੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭੋਜਨ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੋਜਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੇਖ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ।

ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ, ਉਪ ਧਾਰਾ (i) ਜਾਂ ਉਪ ਧਾਰਾ (i) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। iii) ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਖੁਰਾਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਲਈ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਵੇਗੀ ਕਿ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਜਾਂ ਬੰਨ੍ਹਣ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੈਪਲ ਫੂਡ ਲੈਬਰਟਰੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੋਹਰ ਹੇਠ ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ - ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਭੇਜੇਗਾ। ਨਮੂਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ, ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ।

- (2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰੀ ਖੁਰਾਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ ■
- (3) ਜਿੱਥੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਸੈਂਟਰਲ ਫੂਡ ਲੈਬਰਟਰੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 272 ਤੋਂ 276 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਲਈ ਲਏ ਗਏ ਭੋਜਨ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ।
- (4) ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਖੁਰਾਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 272 ਤੋਂ 276 ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਖੁਰਾਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਅੰਤਮ

ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਕੋਲ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਨਮੂਨੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲਈ ਸੈਂਟਰਲ ਫੂਡ ਲੈਬਾਰਟਰੀ, ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ ਉਪ-ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

(2) ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਫੂਡ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੇਗੀ, ਮਤਲਬ ਕਿ ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਲੇਖ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਹੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸੈਂਟਰਲ ਫੂਡ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕੇਂਦਰੀ ਫੂਡ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇ ਕੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕੇਂਦਰੀ ਖੁਰਾਕ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਟ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ

ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜਨਤਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਕ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿਚ ਟਕਰਾਅ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧ. ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਦੁੱਧ ਨੂੰ ਮਿਲਾਵਟ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(6) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। *ਮਾਲਵਾ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਮਿਲਕ ਯੂਨੀਅਨ ਲਿਮਟਿਡ, ਇੰਦੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬੇਹੁਰੀਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (3)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੁੱਧ ਦੀ ਚਰਬੀ ਅਤੇ ਚਰਬੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਠੋਸ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਮਾਮੂਲੀ ਅਤੇ ਮਾਮੂਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ, ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ- ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਚਰਬੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਠੋਸ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲੀ ਕਮੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਚਰਬੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਵੱਧ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿੰਨੀ ਮਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਉਹ ਕਰੀਮ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਹੋਰ ਠੋਸ, ਪਰਿਵਰਤਨ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਰੇਖਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਚਰਬੀ ਦੀ ਸਮਗਰੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਜਾਂ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵੇਲੇ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਗਲਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਕਿ ਦੁੱਧ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਆਸ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਚਰਬੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਚਰਬੀ ਅਤੇ ਠੋਸ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਚਰਬੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਜਾਂ ਅਲੱਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਸੀ। *ਮਾਲਵਾ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਮਿਲਕ ਯੂਨੀਅਨ ਲਿਮਟਿਡ (3)* ਦਾ ਕੇਸ ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁੱਧ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 342 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਨਮੂਨਾ ਲੈਣ ਦੀ ਗੱਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਦੁੱਧ ਸ਼ੁੱਧ ਸੀ। - ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸੈਂਟਰਲ ਫੂਡ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੁੱਧ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਵਟ ਹੋਣ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਰਾਕ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (1) (ਏ) (ਆਈ) ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਨਮੂਨਾ ਫਰਵਰੀ, 1967 ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ,

ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਮਿਲਾਵਟ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਦੁੱਧ ਦੀ ਚਰਬੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 1.2 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਤੇ ਚਰਬੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਠੋਸ ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਿੱਚ 1.3 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। 1,000, ਜਿਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਭੁਗਤਣੀ ਪਵੇਗੀ।

ਐਸ ਸੀ ਮਿੱਤਲ ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

. . .

(3) ਸੀ.ਆਰ. ਸੀ.ਆਰ. ਐੱਨ. ਏ. ਨੰ.-2235-236IEof1 1964 ਨੇ ਅਗਸਤ, 1967 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ S ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ